

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715208597
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8715208597.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: ČSOB Leasing a.s., so sídlom Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava, IČO: 35 704 713, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: E. E., U.. XX.XX.XXXX, U. R. Š. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 2.484,14 eura a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 18C/6/2015-147 zo dňa 25.07.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok vo výrokoch II. a III. a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len súd prvej inštancie) rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 368,12 eur s 5,15 % p. a. úrokom z omeškania od 10. 7. 2014 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.“

2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 2 písm. a) až m) a § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 a 2 a § 517 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebnom úvere č. Z. dňa 25.09.2012 a zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. V dôsledku nesplatenia splátok včas a riadne nastala predčasná splatnosť úveru a žalobca si uplatnil zostatok úveru vo výške 8.358,12 eura a nároky z titulu náhrady škody vo výške 934,50 eura, ušlý zisk a ďalšie nároky vo výške 1.181,52 eura. Súd prvej inštancie posúdil žalobu ako čiastočne dôvodnú a opodstatnenú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, že bol poskytnutý žalovanej spotrebný úver vo výške 9.000 eur a v dôsledku neplnenia zmluvných povinností žalovanej nastala predčasná splatnosť úveru. Žalobca si uplatnil zostatok spotrebného úveru vo výške 8.358,12 eura a z titulu náhrady škody sumu 934,50 eura, ktorá predstavovala sumu 195 eur odmena pre inkasnú agentúru, 150 eur náklady na prepravu predmetu spotrebného úveru, 140 eur náklady za odhlásenie predmetu úveru, 399,50 eura odmena obchodníkovi za obstarávanie speňaženia spotrebného úveru a 50 eur odmena za znalecký posudok a sumu 1.181,52 eura - ušlý zisk 71,29 eura, 21,67 eura havarijné poistenie, 6,16 eura splátka povinné zmluvné poistenie, 25,52 eur zmluvná pokuta, úhrada faktúry XXXXXXXXXXXX vo výške 210,72 eura, úhrada faktúry XXXXXXXXXXXX vo výške 210,72 eura, úhrada faktúry XXXXXXXXXXXX vo výške 243,83 eura, úhrada faktúry XXXXXXXXXXXX vo výške 243,82 eura, úhrada faktúry XXXXXXXXXXXX vo

výške 243,83 eura, a suma 21,70 eura úrok z omeškania do zosplatnenia a suma 93 eur poplatok za zmenu splatnosti zmluvy. Súd prvej inštancie považoval za oprávnený a preukázaný nárok vo výške 8358,12 eura a ostatné nároky vo výške 934,50 a 1181,52 súd prvej inštancie považoval za nepreukázané a za neoprávnené, nakoľko ich priznanie by bolo v rozpore s dobrými mravmi a akékoľvek tieto nároky by viedli k nerovnováhe práv a povinností medzi účastníkmi vzťahu, a preto priznal žalobcovi nárok po odpočítaní speňaženia predmetu spotrebného úveru vo výške 368,12 eura a v prevyšujúcej časti nárok ako nedôvodný zamietol, nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 262 a § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a to tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom na čiastočnú úspešnosť v konaní žalobcu a na spotrebiteľský charakter sporu.

5. Proti výrokom II. a III. tohto rozhodnutia podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. K nesprávnemu právnemu posúdeniu uviedol, že súd prvej inštancie neuviedol, ktoré dôkazy súd považoval za hodnoverné t.j. také, ktoré preukazovali nárok žalobcu a nehodnoverné, ktoré nepreukázali nárok žalobcu v dostatočnej miere a teda vzájomná súvislosť hodnotenia dostupných dôkazov tu teda zreteľne absentuje. Napr. súd prvej inštancie uviedol, že vykonal dôkaz oboznámením sa s listinou - Finančné vyúčtovanie, ktoré obsahuje niekoľko ďalších položiek, ktorých opodstatnenosť však súd vôbec neskúmal, resp. vôbec neuviedol, ktoré položky sú v rámci finančného vyúčtovania opodstatnené a ktoré nie sú a najmä neuviedol, z ktorej časti je nárok žalobcu opodstatnený a z ktorej nie je opodstatnený. Žalobca okrem toho, že súdu prvej inštancie predložil kompletný spisový materiál, z ktorého svoj nárok odvodzuje, tak súdu zároveň predložil 3 samostatné vyjadrenia vo veci samej, v rámci ktorých detailne charakterizoval jednotlivé položky, ktoré vo svojom súčte predstavovali istinu pohľadávky žalobcu, avšak aj napriek tomu konajúci súd prvej inštancie nezobral tieto skutočnosti v úvahu a bez ďalšieho žalobcovi priznal len marginálnu časť pohľadávky, pričom v odôvodnení rozhodnutia sa súd nezaoberal vecnou argumentáciou žalobcu a vec nesprávne právne posúdil. Súd prvej inštancie v zásade len veľmi stroho uviedol niekoľko normatívnych ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch a následne uviedol, že práva a povinnosti vyplývajúce z danej sporovej veci sú v značnej nerovnováhe resp., že odporujú dobrým mravom. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia ani len čiastočne nekonkretizoval, o aký typ neprijateľnej zmluvnej podmienky by sa malo jednať. Zo súdom zostaveného výpočtu je zrejmé, že bral do úvahy len zostatok spotrebného úveru vo výške 8358,12 eura, avšak okrem iného napr. opomenul nezaplatené leasingové splátky vo výške 942,18 eura, ktoré tvoria de facto rovnako časť poskytnutého úveru akurát v rámci finančného vyúčtovania sú uvedené ako samostatná položka. Okrem uvedeného, konajúci súd celkom zjavne opomenul nárok na náhradu škody a zmluvne dohodnutých úrokov z omeškania. Pričom zmluvne dohodnutý úrok vychádza zo Všeobecných obchodných podmienok žalobcu (ďalej ako „VOP“), pričom všetky ustanovenia týchto VOP podliehali súdnemu prieskumu, avšak zároveň žiadne z ustanovení VOP neboli súdom vyhlásené ako neprijateľné. Súd prvej inštancie prakticky a bez udania dôvodu poprel nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s predčasnou splatnosťou úveru. Súd prvej inštancie v rámci svojho veľmi strohého odôvodnenia uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k celkovej výške svojho nároku, avšak opäť súd nebol konkrétny, v čom toto neunesenia bremena malo spočívať, totiž súd sa ani len nevyjadril k povahe jednotlivých dôkazov, t.j. ani nedefinoval, ktoré dôkazy predložené žalobcom sú nedostatočné a z akého dôvodu, t.j. v čom vidí súd nedostatok dôveryhodnosti toho-ktorého dôkazu. Vzhľadom k povahe odôvodnenia súdu prvej inštancie považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za arbitrárne a nepreskúmateľné. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v napadnutom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody žalobcu sú opodstatnené.

7. So zreteľnom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol, keďže výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovie v dôsledku absencie odvolania nebol v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

8. Žalobca v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo žalobcovi znemožnené, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

9. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal zaplata sumy 2.848,14 eura s 5,15 % p. a. úrokom z omeškania od 10.07.2014 do zaplata titulom nezaplata splátok úveru riadne a včas, ktorý bol poskytnutý žalovanej na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. Z./XX/XXXXX zo dňa 25.09.2012.

10. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

11. Podľa ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, súd v odôvodnení rozsudku súd, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje stranám sporu/účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci.

13. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu/účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu. Rozhodnutie je nepreskúmateľné vtedy, keď jeho písomné vyhotovenie neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu.

14. Rozhodujúc o odvolaní žalobcu v tejto veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavej časti v časti nárokov o zaplata 934,50 eura a 1.181,52 eura, je nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zamietnutí žaloby vo vzťahu k týmto nárokom uviedol v odôvodnení len to, že ich považoval za nepreukázané a za neoprávnené, ich priznanie by bolo podľa súdu v rozpore s dobrými mravmi a akékoľvek tieto nároky by viedli k nerovnováhe práv a povinností medzi účastníkmi vzťahu. Zároveň poukázal na to, že žalobca neunesol v tejto časti dôkazné bremeno. Takéto odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nespĺňa náležitosti požadované v ust. § 220 CSP. Súd vôbec neuviedol dôvody, pre ktoré by mali byť žalované nároky z titulu náhrady škody vo výške 934,50 eura ako napr. odmena pre inkasnú agentúru, odmena obchodníkovi za obstaranie speňaženia spotrebného úveru a žalované nároky v celkovej výške 1.181,52 eura ako napr. ušlý zisk 71,29 eura, zmluvná pokuta 25,50 eura, havarijné poistenie 6,16 eura v rozpore s dobrými mravmi a v čom spočívala nerovnováha práv a povinností medzi účastníkmi zmluvy. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia ani len čiastočne nekonkretizoval o aký typ neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o spotrebnom úvere zo dňa 25.09.2012 by sa malo jednať, pričom v odôvodnení citoval ustanovenie § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa ďalej stotožnil s odvolacou námietkou, že súd prvej inštancie nebol konkrétny, v čom toto neunesenia bremena malo spočívať, súd nedefinoval, ktoré dôkazy predložené žalobcom považoval za nedostatočné a z akého dôvodu, t.j. v čom videl súd nedostatok dôveryhodnosti toho-ktorého predloženého dôkazu.

15. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok v zamietajúcom výroku II. a súvisiacom výroku III. o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nezrozumiteľné, resp. nedostatočne zdôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené oprávnenému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Úlohou súdu prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania bude opätovne prejednať vec v rozsahu, v akom bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený. Vysporiada sa s dôvodmi, pre ktoré bolo jeho rozhodnutie zrušené, ako aj s odvolacími námietkami žalobcu, osobitne s tvrdením žalobcu, že súd nedefinoval, ktoré dôkazy predložené žalobcom v konaní pred súdom prvej inštancie považoval za nedostatočné a z akého dôvodu, t.j. v čom videl súd nedostatok dôveryhodnosti toho-ktorého predloženého dôkazu, čo v konečnom dôsledku malo viesť na strane žalobcu k neuneseniu dôkazného bremena. Ak opätovne súd prvej inštancie dospeje k záveru o rozpore nárokov žalobcu s dobrými mravmi a nerovnováhe práv a povinností medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, svoje rozhodnutie dostatočne odôvodni tak, aby zodpovedalo ustanoveniu § 220 CSP.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).